

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței Justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 319

din 04 martie 2021

Prin Raportul nr. 19-2894/IJ/2020/4140/ST/2021, Inspekția Judiciară a înaintat Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul privind activitatea de monitorizare a dosarelor mai vechi de 10 ani existente pe rolul instanțelor judecătorești în anul 2019.

Raportul a fost înregistrat la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 1/8923/19.05.2020, fiind discutat în mai multe ședințe ale Comisiei nr. 2 Judecători – Resurse umane și organizare, în cadrul cărora s-a stabilit necesitatea întocmirii unui punct de vedere al direcției de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, au fost solicitate și ulterior analizate lămuririle transmise de către Inspekția Judiciară cu privire la aspecte care rezultau din conținutul raportului, fiind purtate discuții și cu reprezentanți ai Inspekției în vederea clarificării unor aspecte legate de modalitatea de întocmire a rapoartelor, care vizează monitorizarea dosarelor mai vechi de 10 ani și a dosarelor de corupție, aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

Văzând Raportul Inspekției Judiciare nr. 19-2894/IJ/2020, precizările transmise de către Inspekția Judiciară la data de 03.11.2020 și înscrisurile atașate, Secția pentru judecători reține următoarele:

În practică, cea mai frecventă critică adusă activității judiciare este cea a duratei semnificative de timp în care sunt soluționate unele dosare, cu consecința ruperii echilibrului care ar trebui să existe între imperativul soluționării cu celeritate a proceselor și pronunțarea unor soluții legale și temeinice.

Prin urmare, unul din obiectivele verificărilor este acela de identificare a motivelor care determină întârzieri semnificative în soluționarea dosarelor, în vederea identificării remediilor adecvate, prin care să se determine reducerea duratei procedurilor judiciare.

Activitatea de monitorizare a dosarelor care înregistrează o vechime mai mare de 10 ani în sistemul judiciar are la bază ideea că justiția nu trebuie realizată cu întârzieri de natură a-

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

compromite credibilitatea și eficacitatea, iar instanțele, atât cele civile, cât și cele penale trebuie să instrumenteze dosarele într-o manieră care să poată garanta părților obținerea unor hotărâri judecătorești într-un termen rezonabil.

În continuarea acestei activități, demarate încă din anul 2012 și care se realizează anual, prin Ordinul Inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 142/13.12.2018, completat prin Ordinul nr. 120/31.07.2019 și modificat prin Ordinul nr. 53/13.04.2020, s-a stabilit ca activitatea de monitorizare pentru anul 2019 să vizeze Înalta Curte de Casație și Justiție, toate curțile de apel cu instanțele arondate și să fie efectuată în baza relațiilor comunicate de conducerile judiciare ale acestora, până la data de 10.01.2020.

Totodată, s-a solicitat instanțelor judecătorești să comunice Inspecției Judiciare bunele practici identificate, măsurile manageriale luate sau orice alte activități dispuse de conducerile instanțelor în cursul anului 2019, în cadrul domeniului vizat de verificare.

Controlul tematic a avut ca obiect dosarele cu o vechime mai mare de 10 ani aflate pe rolul instanțelor la data de 31.12.2019, indiferent de stadiul procesual, respectiv, dosarele care, chiar dacă nu se mai află efectiv pe rolul instanțelor de judecată, nu au fost încă soluționate definitiv/irevocabil (cauze în care motivarea hotărârilor judecătorești se află în curs ori în termenul legal de exercitare a căilor de atac, precum și cauze care urmează să fie înaintate instanței de control judiciar ori altor instanțe).

Conform datelor statistice rezultate în urma monitorizării, se constată că, la sfârșitul anului 2019, numărul total al dosarelor mai vechi de 10 ani înregistrat pe rolul curților de apel cu instanțele arondate a fost de 505, mai redus decât cel înregistrat la finele anului 2018, respectiv 563 de cauze. Din totalul de 505 dosare, 497 sunt în materie civilă, iar 8 în materie penală.

Prin raportare la monitorizarea efectuată în anul 2018, se observă o reducere a numărului de cauze la Curțile de Apel Alba Iulia, Bacău, București, Cluj, Craiova, Constanța, Iași, Ploiești și Târgu Mureș. O creștere a numărului de cauze s-a înregistrat la Curtea de Apel Pitești (de la 21 la 33 de dosare), Curtea de Apel Oradea (de la 30 la 42 de dosare), Curtea de Apel Suceava (de la 8 la 16 dosare), Curtea de Apel Timișoara (de la 14 la 30 de dosare), Curtea de Apel Brașov (de la 24 la 27 de dosare) și Curtea de Apel Galați (de la 8 la 12 dosare).

La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, se constată că la Secția penală, Secția de contencios administrativ și fiscal și la Completurile de 5 judecători nu figurează dosare mai vechi de 10 ani de la data înregistrării în sistemul judiciar. Pe rolul Secției I Civilă și a Secției a II-a Civilă, la 31.12.2019 existau 29 de cauze mai vechi de 10 ani, în creștere față de cele 20 de cauze raportate la finele anului 2018.

Analiza dosarelor mai vechi de 10 ani de la înregistrarea în sistemul judiciar a relevat atât incidența unor cauze obiective care au condus la temporizarea procedurilor judiciare, cât și

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

existența unor motive subiective care au determinat depășirea unui termen rezonabil de soluționare.

Una dintre cauzele obiective care au condus la temporizarea procedurilor a fost cea referitoare la promovarea căilor legale de atac la intervale mari de timp de la data soluționării inițiale a dosarelor, urmată uneori de admiterea acestora și de reluarea judecății. Au fost identificate cauze în care declararea căilor de atac s-a făcut după intervale de peste 10 ani de la data hotărârii atacate, uneori chiar la 60 de ani, 26 de ani, 23 de ani sau 21 de ani.

Suspendarea judecății pe durate mari de timp a constituit o altă cauză a temporizării judecării. Au fost identificate dosare în care judecata a fost suspendată pe perioade de peste 19 ani, 17 ani sau 10 ani și mai multe dosare în care s-a constatat o durată a suspendării cuprinsă între 5 și 10 ani. Se remarcă faptul că cele mai lungi intervale de suspendare au fost determinate de interdependența cauzelor civile menționate în raport cu alte dosare aflate pe rolul instanțelor sau a organelor de cercetare penală (respectiv pentru situații în care dezlegarea cauzei depindea, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept ce făcea obiectul unei alte judecăți, sau atunci când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urma a se da).

Un alt element care a determinat prelungirea procedurilor judiciare a fost reprezentat de dificultățile întâmpinate în cursul judecății, de administrarea probei cu expertiză. Admiterea obiecțiunilor, dispunerea completării rapoartelor sau chiar refacerea acestora, înlocuirea experților ori admiterea cererilor de recuzare a acestora au necesitat parcurgerea unor intervale mari de timp, într-un număr semnificativ de dosare mai vechi de 10 ani.

Sub același aspect, o altă cauză de temporizare a procedurilor judiciare identificată a fost aceea generată de necesitatea administrării, în unele situații, a probei cu expertiza judiciară atât în stadiul procesual al fondului cât și în căile de atac exercitate în hotărârile primei instanțe.

În mai multe cauze s-a constatat că s-a impus administrarea unor expertize complexe, care au presupus admiterea succesivă de obiecțiuni, înlocuirea experților, desemnarea unei comisii de experți pentru realizarea lucrării, convocarea experților pentru lămuriri. Totodată, nu de puține ori au existat situații în care s-au înregistrat întârzieri semnificative în depunerea lucrărilor sau în care a fost dispusă refacerea sau completarea raportului de expertiză chiar și de cinci ori, urmare a admiterii obiecțiunilor împotriva raportului.

Constatându-se că acest aspect reprezintă un element comun al litigiilor care au înregistrat vechimi considerabile în sistemul judiciar, Secția reține că administrarea probei cu expertiza reclamă o atenție aparte pentru identificarea vulnerabilităților, înlăturarea acestora și identificarea soluțiilor corespunzătoare care să contribuie la realizarea unui act de justiție de calitate. Ar fi utile forme de perfecționare profesională a judecătorilor privind instrumentarea

cauzelor care implică consultarea specialiștilor în alte domenii și tipurile de lucrări de specialitate necesare, în funcție de obiectul cauzelor.

În gestionarea cauzei deduse judecății trebuie să fie avută în vedere identificarea tuturor tipurilor de lucrări de specialitate necesare soluționării cauzei, pentru ca acestea să fie întocmite pe cât posibil în același timp, în condițiile în care verificările efectuate au evidențiat că procedurile judiciare au fost temporizate și prin dispunerea succesivă a acestora.

Stabilirea corectă și clară, încă de la început, a obiectivelor expertizelor încuviințate contribuie la întocmirea unor lucrări care să răspundă solicitărilor și să sprijine judecătorul în adoptarea hotărârii legale și temeinice. În aceste condiții, cazurile în care ar putea fi formulate obiecțiuni la raportul de expertiză sau cereri de completare sau încuviințare a unei noi expertize în aceeași specialitate ar putea fi reduse.

Complexitatea cauzelor a determinat o durată semnificativă a procedurilor, în materie penală aceasta fiind determinată de natura și obiectul cauzei, de numărul mare de inculpați, de numărul însemnat al părților civile sau al martorilor sau de specificul probatoriului. În acest context, necesitatea respectării drepturilor procesuale recunoscute părților, consemnarea declarațiilor acestora, efectuarea comisiilor rogatorii, citarea unui număr mare de inculpați sau martori ori rezolvarea tuturor cererilor și excepțiilor invocate de părți sau de avocați, sunt de natură a contribui la prelungirea judecății.

Pe rolul instanțelor au fost identificate cauze cu o durată a procedurilor de peste 13 ani (dosar cu 37 de inculpați, peste 400 de martori, care se află în prezent în al treilea ciclu procesual în calea de atac a apelului) 12 ani (cauză cu 49 de inculpați, în care dosarul de urmărire penală conține 88 de volume, rechizitoriul având 726 de pagini), 11 ani (cauză cu 21 de inculpați, care în primă instanță a parcurs 40 de termene de judecată, iar ulterior, în rejudicare, 35 de termene de judecată) sau de peste 10 ani (cauză în care, la rejudicare, până în prezent, au fost acordate 83 de termene, determinate, în esență de motive obiective, respectiv readministrarea nemijlocită a probatoriului, în acord cu exigențele care rezultă din jurisprudența CEDO, având în vedere că titularii de complet s-au schimbat de mai multe ori, urmare a eliberării din funcția de judecător sau a promovării la o instanță superioară).

În materie civilă, complexitatea provine din specificul anumitor dosare în care s-a impus administrarea unui probatoriu amplu, dar și atunci când în cauză se formulează cereri multiple, este citat un număr mare de părți ori se impune amânarea judecății pentru introducerea în cauză a moștenitorilor.

Uneori, pe parcursul soluționării unor cauze cu judecata temporizată de dispunerea unor expertize tehnice (chiar prin intermediul unei comisii rogatorii) se suprapun motive suplimentare, cum sunt introducerea în cauză a moștenitorilor, neîndeplinirea procedurii de

citare din cauza numărului mare de părți, suspendarea judecății sau motive subiective imputabile părților.

Au fost evidențiate cauze cu o vechime de peste 17 ani (dosar cu un număr de 125 de puncte de complexitate, cu multe dosare componente atașate de la ciclurile și fazele anterioare de judecată, cauza fiind înregistrată inițial pe rolul unor instanțe din raza Curții de Apel Suceava, unde au avut loc mai multe rejudecări, fiind ulterior strămutată pe rolul instanțelor din raza Curții de Apel Târgu Mureș), 14 ani (durată determinată de cererile multiple deduse judecății, respectiv două cereri de chemare în judecată conexe și două cereri de intervenție forțată, precum și de necesitatea administrării unui probatoriu complex pe parcursul a 3 cicluri procesuale), 13 ani (dosar soluționat în fond la sfârșitul perioadei de referință, durata fiind cauzată de necesitatea administrării probelor cu expertize tehnice în specializările construcții și topografice, încuviințarea succesivă a obiecțiunilor, citarea experților pentru lămuriri și cercetări la fața locului).

În urma efectuării verificărilor, următoarele aspecte au fost considerate ca fiind cauze subiective care au condus la temporizarea procedurilor:

1. Parcurgerea mai multor cicluri procesuale, ca urmare a pronunțării de către instanțe a unor hotărâri, casate ulterior de către instanțele superioare cu consecința trimiterii, de mai multe ori, a cauzelor spre rejudecare. De asemenea, au fost constatate situații în care, în vederea stabilirii competenței instanței, au existat declinări succesive și, după caz, conflicte negative de competență, cu consecințe relevante în ceea ce privește durata procedurilor judiciare în dosarele respective.

Sunt menționate sub acest aspect: un dosar cu o vechime de 21 de ani, aflat în al doilea ciclu procesual, pentru rejudecarea apelului, în care urmare a declinărilor succesive a competenței, judecarea fondului a avut loc după 12 ani și 2 luni de la sesizarea inițială a instanței; un dosar cu o vechime totală în sistem de 18 ani și 9 luni, în care rejudecarea cauzei a fost dispusă de patru ori de către instanța de recurs; un dosar cu o durată a procedurii de peste 14 ani, în care aspectul privind competența instanței a fost definitiv tranșat după aproximativ 5 ani și o lună.

2. Dispunerea în etape a administrării ori a suplimentării probatoriului urmată de amânări repetate de pronunțare sau, după caz, de repunerea succesivă a cauzelor pe rol și suplimentarea probatoriului administrat. Secția constată că astfel de măsuri, adoptate pe fondul unor cauze care presupun un probatoriu complex, cum ar fi efectuarea expertizelor tehnice, sunt de natură a contribui substanțial la temporizarea procedurilor.

3. Lipsa rolului activ al instanțelor care nu dispun în termen scurt măsurile adecvate pentru soluționarea în termen rezonabil a cauzelor sau acordarea unor termene de judecată cu o durată mare ori neadaptată motivelor de amânare.

Cu titlul de exemplu, sub acest aspect, în verificările Inspecției Judiciare au fost evidențiate situații în care probatoriul a fost discutat la un interval de 4 ani de la data înregistrării sau situații în care temporizarea procedurii judiciare a fost determinată, în ultimul ciclu procesual, de formularea cu întârziere a declarațiilor de abținere, în mod succesiv de mai mulți judecători, aspect care a condus la pronunțarea asupra probatoriului ce se impunea a fi administrat, conform deciziei de casare, după un interval de un an.

4. Lipsa de fermitate în aplicarea sancțiunilor administrative s-a constatat mai ales în cazul situațiilor în care, cu ocazia administrării probei cu expertiză, instanțele, deși au atras atenția asupra aplicării amenzilor, nu au procedat în acest sens, în cazul în care existau întârzieri evidente din partea experților în depunerea rapoartelor de expertiză sau acestea nu corespundeau obiectivelor stabilite.

5. Neredactarea în termenul legal a hotărârilor judecătorești a fost constatată în mai multe situații, acest aspect constituind obiectul unei monitorizări distincte efectuate de către Inspecția Judiciară.

6. Au fost identificate și cauze de întârziere care țin de organizarea activității în cadrul instanțelor, cum ar fi înaintarea cu întârziere a dosarelor la instanțele stabilite în urma declinării competenței, cauzate de neglijența personalului auxiliar sau, după caz, existența unor probleme privind modul defectuos de manipulare a dosarelor în cadrul instanțelor.

7. Nu de puține ori, conduita participanților la proces a reprezentat o cauză subiectivă în ceea ce privește durata mare a procedurilor, cum ar fi: formularea mai multor cereri de recuzare a tuturor judecătorilor de la instanțele pe rolul cărora a fost înregistrată cauza și ulterior formularea unei cereri de strămutare care a fost admisă; acordarea a numeroase termene pentru motive care țin de achitarea taxelor de timbru, depunerea la dosar a înscrisurilor de care părțile înțeleg să se folosească, comunicarea înscrisurilor către toți participanții din proces, pregătirea apărării.

Verificările au evidențiat și faptul că durata procesului a fost determinată, concomitent sau succesiv, atât de motive obiective (complexitatea cauzei, modificarea completului, suspendarea pe o perioadă semnificativă a cauzei, parcurgerea mai multor cicluri procesuale, strămutarea cauzei, administrarea probei cu expertiză în specialitatea topografie), cât și de motive subiective (conduita părților care a determinat stabilirea cu dificultate a cadrului procesual, acordarea unor termene de judecată la intervale mari, lipsa măsurilor de sancționare

în care s-au constatat întârzieri în depunerea rapoartelor de expertiză, amânarea pronunțării sau redactarea hotărârilor peste termenul legal).

În ceea ce privește Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a constatat că la Secția penală, Secția de contencios administrativ și fiscal și completurile de 5 judecători nu figurau dosare mai vechi de 10 ani de la data înregistrării în sistemul judiciar.

Dosarele cu vechime mai mare de 10 ani în sistemul judiciar raportate în anul anterior au fost soluționate irevocabil (excepție făcând un dosar înregistrat pe rolul Secției I civile). Dosarele raportate de către Înalta Curte de Casație și Justiție pentru anul 2019, fie au fost înregistrate pe rolul instanței supreme în cursul aceluși an, fie anterior, însă în acestea din urmă, judecata a fost suspendată, cauzele fiind repuse pe rol în cursul anului 2019.

Pe rolul Secției I Civile au fost raportate 21 dosare care să corespundă criteriilor menționate, 3 dintre acestea fiind soluționate, hotărârile judecătorești pronunțate nefiind însă redactate până la data de 17.01.2020.

Verificările în sistemul informatic ECRIS au relevat că la data întocmirii referatului de către inspectorii judiciari referenți, respectiv 07.02.2020, pe rolul secției mai figurau 19 dosare mai vechi de 10 ani, din care 2 soluționate, hotărârile judecătorești fiind în curs de redactare.

Pe rolul Secției a II-a Civile au fost raportate 8 dosare care să corespundă criteriilor menționate, la care se adaugă 11 dosare din aceeași categorie soluționate, hotărârile judecătorești pronunțate nefiind însă redactate până la data de 17.01.2020.

În urma verificărilor efectuate în sistemul informatic ECRIS, inspectorii judiciari referenți au constatat că la data întocmirii referatului, din cele 8 dosare aflate pe rol, 4 erau soluționate irevocabil, hotărârile fiind în curs de motivare.

Durata medie de soluționare a acestei categorii de dosare pe rolul instanței supreme este cuprinsă între 6 luni și 1 an, excepțiile fiind determinate, în principal de cauze obiective, cum este ipoteza suspendării judecării cauzei pe perioade mari de timp și stabilirii unor termene de judecată pentru discutarea perimării sau subzistenței motivelor care au condus la suspendarea judecării.

Între motivele cu caracter obiectiv care au condus la prelungirea procedurilor judiciare pe rolul acestei instanțe, au fost identificate necesitatea respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților, îndeplinirea procedurii de citare, soluționarea cererilor de recuzare/abținere sau ajutor public judiciar/reexaminare și amânarea pronunțării.

Au fost constatate și cauze subiective, cum sunt: neredactarea hotărârilor în termenul legal și intervalul mare de timp în care hotărârea se află pe circuitul administrativ pentru semnarea acesteia de către membrii completului de judecată. Chiar și în aceste condiții, s-a constatat că numărul dosarelor mai vechi de 10 ani în sistemul judiciar, soluționate, dar ale căror hotărâri nu erau redactate/semnate la data raportării este unul redus.

Verificările efectuate au evidențiat că membrii completurilor de judecată acordă o atenție deosebită dosarelor care au înregistrat o vechime de 10 ani sau mai mare pe rolul instanțelor, ritmul de soluționare al acestor cauze este unul accelerat, prin alocarea termenelor de judecată la intervale de timp rezonabile, de regulă de 30 de zile, iar amânarea judecării este determinată de cauze obiective, nefiind identificate situații în care procedura judiciară să fie temporizată.

Un rol important în gestionarea adecvată a acestor cauze l-au avut și conducerile administrative ale celor două secții civile, care au depus eforturi pentru identificarea bunelor practici la nivelul completurilor de judecată care soluționează dosare mai vechi de 10 ani și care au adoptat măsuri manageriale concrete, cum ar fi: monitorizarea acestor cauze și informarea judecătorilor, magistraților-asistenți și persoanelor responsabile cu privire la existența acestui tip de dosare repartizate spre soluționare; monitorizarea activităților administrativ-jurisdicționale de pregătire a dosarelor în vederea judecării pentru primul termen de judecată și, după caz, refacerea actelor de procedură viciate, astfel încât judecata să se poată desfășura în bune condiții la termenul alocat; monitorizarea activității de redactare a documentelor finale în acest tip de dosare și înștiințarea redactorilor și, după caz, a președinților completelor de judecată, în vederea redactării și finalizării cu celeritate a acestora.

Și la nivelul conducerilor celorlalte instanțe au fost identificate bune practici și măsuri manageriale luate în vederea scurtării duratei în cauzele cu o vechime mai mare de 10 ani în sistemul judiciar, cum ar fi:

- Alocarea unor termene de judecată la intervale de timp rezonabile;
- Analizarea oportunității preschimbării termenelor de judecată;
- Amânarea judecării determinată de cauze obiective și respectarea dispozițiilor legale privind amânarea pronunțării;
- Dispunerea măsurilor adecvate pentru soluționarea de îndată a tuturor incidentelor procedurale, de regulă în aceeași zi în care s-au ivit;
- Administrarea tuturor probelor încuviințate în cadrul aceleiași ședințe;
- Redactarea cu prioritate a hotărârilor pronunțate în astfel de dosare;
- Implicarea activă a conducerilor administrative ale instanțelor pentru identificarea bunelor practici la nivelul completelor de judecată care au pe rol dosare mai vechi de 10 ani, dar și identificarea măsurilor manageriale optime pentru soluționarea cu celeritate a acestor dosare;
- Monitorizarea cauzelor mai vechi de 10 ani;
- Constituirea unor baze de date/aplicații informatice pentru evidențierea permanentă a dosarelor vechi;
- Desemnarea unor persoane cu coordonarea și controlul permanent al activității de monitorizare a datelor statistice privind cauzele mai vechi de 10 ani și adoptarea unui plan de acțiune/măsuri pentru respectarea termenului de soluționare a cauzelor;
- Implementarea unui Plan de control privind identificarea vulnerabilităților, a cauzelor care le determină și a măsurilor adecvate;

- Informarea judecătorilor și a personalului auxiliar de specialitate cu privire la existența acestui tip de dosare și la situațiile statistice;
- Verificarea modului în care personalul auxiliar își îndeplinește atribuțiile privind întocmirea și comunicarea unor acte de procedură în termenele legale;
- Ținerea unei evidențe stricte a situației dosarelor suspendate, verificarea periodică a subzistenței cauzelor de suspendare și a celor de repunere pe rol a dosarelor în care motivul suspendării a încetat;
- Aplicarea sancțiunilor procedurale în cazul tergiversării soluționării cauzelor de către experți, avocați, părți;
- Reducerea termenelor de recomandare astfel ca verificarea cererilor de chemare în judecată pentru îndeplinirea procedurilor premergătoare fixării primului termen de judecată să fie efectuată într-un termen de maxim 7 zile, dacă termenul de recomandare alocat din aplicația ECRIS este mai mare;
- Analizarea în cadrul adunărilor generale a judecătorilor, întâlnirilor profesionale ale judecătorilor, întâlnirilor cu președinții de secție, a aspectelor privind celeritatea soluționării cauzelor sau a motivelor care determină întârzieri în soluționarea dosarelor mai vechi de 10 ani;
- Întocmirea de către judecător a unei fișe a dosarului de evidență a măsurilor dispuse și a termenelor acordate sau ținerea unei agende de lucru referitoare la controlul și gestionarea volumului de dosare mai vechi de 10 ani, urmărindu-se prioritizarea soluționării cauzelor prin raportare la criteriul legal al vechimii acestora;
- Completarea fișei din ECRIS de către grefierul de ședință cu măsurile dispuse, termenul acordat și motivele de amânare și prezentarea acesteia președintelui completului pentru a fi folosită ca fișă a dosarului;
- Verificarea periodică de către președintele instanței a volumului de activitate, a procentului de operativitate al fiecărui judecător, a activității de repartizare, a indicatorilor de performanță, a cauzelor care determină nesoluționarea dosarelor mai vechi sau depășirea termenului de redactare a hotărârilor;
- Efectuarea procedurilor de citare prin agent procedural sau prin mijloace electronice, pentru a se evita amânarea cauzei pentru lipsă de procedură;
- Luarea măsurilor necesare pentru încunoștințarea părților telefonic, prin fax, prin poștă electronică sau prin orice alt mijloc de comunicare cu privire la obligațiile ce se impun a fi îndeplinite în cazul dosarelor care reclamă urgență în soluționare;
- Luarea măsurilor pentru încunoștințarea experților telefonic, prin fax, poștă electronică sau prin orice alt mijloc de comunicare cu privire la termenul de judecată acordat în cauză, respectiv cu privire la obligațiile ce se impun a fi îndeplinite în cazul dosarelor care reclamă urgență în soluționare;
- Realizarea unor întâlniri periodice cu experții topografi, pentru a analiza situația lucrărilor tehnice neefectuate pentru care se întârzie soluționarea dosarelor mai vechi de 10 ani;
- Întocmirea unor situații cu lucrările de expertiză neefectuate, solicitarea unor puncte de vedere de la experții desemnați cu privire la motivele care au stat la baza neefecturării lucrărilor și buna colaborare cu Biroul local de expertize;

- Încheierea de protocoale și continuarea aplicării protocoalelor încheiate cu instituțiile publice, în vederea comunicării reciproce a actelor de procedură în format electronic, fapt ce duce la reducerea duratei procedurii și implicit la reducerea costurilor;

- Asigurarea unei comunicări eficiente cu toate instituțiile care au activități conexe cu cele ale instanței.

În urma bunelor practici și măsurilor manageriale identificate cu ocazia verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară, pentru evitarea situațiilor de întârziere în soluționarea dosarelor mai vechi de 10 ani, Secția pentru judecatori apreciază oportună formularea următoarelor recomandări:

1. Intensificarea operațiunilor de monitorizare a dosarelor a căror durată de soluționare nu poate fi apreciată ca fiind rezonabilă, prin:

- constituirea unor baze de date sau implementarea/dezvoltarea unor aplicații informatice pentru evidențierea permanentă a dosarelor vechi;

- implementarea unui plan de acțiune/măsuri pentru identificarea vulnerabilităților, a cauzelor care le determină și a măsurilor adecvate;

- desemnarea unor persoane responsabile cu coordonarea și controlul activității de monitorizare a cauzelor a căror durată de soluționare nu poate fi apreciată ca fiind rezonabilă.

2. Implicarea activă atât a conducerii instanțelor judecătorești, cât și a personalului acestora, prin:

- analizarea în cadrul întâlnirilor profesionale ale judecătorilor a aspectelor privind celeritatea soluționării cauzelor și a motivelor care conduc la întârzieri în soluționarea dosarelor a căror durată nu poate fi apreciată ca fiind rezonabilă;

- dispunerea măsurilor adecvate pentru soluționarea de îndată a tuturor incidentelor procedurale, de regulă în aceeași zi în care s-au ivit;

- monitorizarea activității vizând întocmirea și comunicarea actelor de procedură în termenele legale, precum și a activității ulterioare redactării hotărârii;

- evidențierea în sistemul Ecris a tuturor rezoluțiilor date de judecător și a adreselor emise de instanță în faza procedurii prealabile, astfel încât aplicația să genereze o alertă/notificare de îndeplinire a termenului procedural.

3. Adoptarea de către judecatori a unui rol proactiv în gestionarea dosarelor, prin:

- acordarea unor termene rezonabile (inclusiv a primului termen de judecată ulterior finalizării procedurii scrise), analizarea posibilității preschimbării termenelor de judecată și amânarea judecății pentru motive obiective;

- evitarea administrării probatoriului în etape;

- evidențierea dosarelor suspendate, verificarea periodică a subzistenței cauzelor de suspendare și a celor de repunere pe rol a dosarelor în care motivul suspendării a încetat;

- aplicarea sancțiunilor procesuale în situațiile în care se tergiversează soluționarea cauzelor;

- evitarea amânărilor repetate de pronunțare;

- redactarea cu prioritate a hotărârilor pronunțate în dosarele a căror durată de soluționare nu poate fi apreciată ca fiind rezonabilă;
- păstrarea unei fișe a dosarului, de evidență a măsurilor dispuse, a termenelor acordate și a motivelor de amânare.

4. *Asigurarea unei bune colaborări cu toate instituțiile care au activități conexe cu cele ale instanței (barouri de avocați, birouri locale de expertize, etc), precum și cu alte instituții publice, inclusiv în vederea îndeplinirii procedurii de citare și încunoaștinării cu celeritate asupra obligațiilor ce se impun a fi îndeplinite în cazul dosarelor care reclamă urgență în soluționare.*

Totodată, având în vedere concluziile agreeate în cadrul ședințelor Comisiei nr. 2 - judecătorești, precum și cele care au rezultat în urma discuțiilor purtate cu reprezentantul Inspecției Judiciare, Secția pentru judecătorești apreciază util ca pe viitor să existe o modalitate diferită de consemnare în cuprinsul rapoartelor a rezultatelor verificărilor efectuate în cadrul activității de monitorizare a dosarelor mai vechi de 10 ani înregistrate în sistemul judiciar.

În acest sens, pentru a surprinde mai clar dinamica gestionării dosarelor cu o vechime mai mare de 10 ani înregistrate în sistemul judiciar, Secția recomandă ca în cuprinsul rapoartelor, în cazul în care se face referire la un dosar care a fost menționat și cu ocazia verificărilor din anii precedenți, să nu mai fie reluat întreg parcursul dosarului respectiv, ci să fie evidențiate doar elementele de noutate care au survenit față de perioada avută în vedere la monitorizarea anterioară.

În ceea ce privește anumite mențiuni generice din cuprinsul rapoartelor, cum ar fi cele cuprinse la evidențierea motivelor de ordin subiectiv care au generat temporizarea procedurilor, respectiv aprecierile cu privire la pregătirea profesională a magistraților, Secția recomandă ca pe viitor, în măsura în care se consideră absolut necesară inserarea unor asemenea aprecieri, să fie indicate în mod concret elementele față de care s-au conturat aceste concluzii, fiind necesară și indicarea măsurilor prevăzute de lege, care au fost sau pot fi luate în vederea remedierii situațiilor constatate.

Având în vedere și observațiile mai sus-menționate, Secția pentru judecătorești va aproba Raportul Inspecției Judiciare nr. 19-2894/J/2020 privind monitorizarea dosarelor mai vechi de 10 ani existente pe rolul instanțelor judecătorești în anul 2019.

Față de cele expuse, în temeiul art. 75 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți (8 voturi Da și 1 abținere – Doamna judecător Gabriela Baltag);

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A

CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Art. 1 - Aprobarea Raportului Inspecției Judiciare privind monitorizarea dosarelor mai vechi de 10 ani existente pe rolul instanțelor judecătorești în anul 2019, cu observațiile formulate în cadrul Comisiei nr. 2 - judecători din data de 02.03.2021.

Art. 2 - Prezenta Hotărâre nr. 319/04.03.2021 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Inspecției Judiciare.

Dată în București, la data de 04 martie 2021

Președinte,

Judecător ~~Mihai-Bogdan~~ MATEESCU

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 1418, sector 6,
cod poștal 060011